

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714210162
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714210162.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED, so sídlom Arch. Makariou III, 195 Neocleous House 3030, Limassol, Cyprus, reg. č. HE 2721/82 právne zastúpeného DRAPPANOVÁ & Partners s. r. o., Moravská 7, Bratislava proti žalovanému Š. P., B.. XX. XX. XXXX, B. X. O. Š., Č.. H. XXX/X, t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Martinou Ursínyovou, pracovníčkou Okresného súdu Martin v konaní o zaplatenie 587,50 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 345,69 € spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 8. 2011 do zaplatenia, 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 9. 2011 do zaplatenia, 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 10. 2011 do zaplatenia, 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 11. 2011 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 12. 2011 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 1. 2012 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 2. 2012 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 3. 2012 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,41 € od 21. 4. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieťa.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22. 07. 2014 sa pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 587,50 € spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 01. 08. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že 06. 11. 2008 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke čísla 20007273, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol pôžičku vo výške 576,15 € na zakúpenie spotrebného tovaru. Žalovaný mal pôžičku splácať v 15 mesačných splátkach v sume 38,41 €. Z tejto sumy však žalovaný ku dňu spísania žaloby uhradil len 1 splátku vo výške 38,41 €. Dlž žalovaného teda pozostáva zo sumy 555,86 €, čo je zvyšok dlhu a zo zmluvnej pokuty vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú žalobca požaduje v sume 70,05 € ku dňu 31. 05. 2014. Spolu potom dlh žalovaného predstavuje sumu 587,50 €.

V priebehu konania však pôvodný žalobca informoval súd, že pohľadávku postúpil na obchodnú spoločnosť uvedenú v záhlaví tohto rozsudku zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú následne do spisu pripojil právny zástupca nového veriteľa. Obchodná spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozsudku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 Obč. zák., dňa 08. 12. 2014 sa stala novým veriteľom žalovanej pohľadávky proti žalovanému.

Súd zámenu v osobách účastníkov pripustil uznesením sp. zn. 10C/37/2015 zo dňa 23. 10. 2015.

Aj nový žalobca v priebehu konania na žalobe zotrval.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pretože sa mu ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska a iné miesto jeho pobytu sa súdu nepodarilo zistiť napriek šetreniam, ktoré súd v tomto smere vykonal. Súd preto žalovanému ustanovil podľa § 29 ods. 2 O. s. p. opatrovníčku pre konanie, ktorá žalovaného v konaní zastupovala.

Vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania šlo o tzv. drobný spor podľa ust. § 200ea O. s. p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O. s. p. a § 156 ods. 3 O. s. p. vyhlásil dňa 20. 04. 2016 verejne rozsudok bez nariadenia pojednávania.

Pri svojej rozhodovacej činnosti súd vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalujúca strana pripojila do súdneho spisu.

Takto vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný tento skutkový stav veci:

Pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, uzavrela so žalovaným dňa 06. 11. 2010 zmluvu o pôžičke. Touto pôžičkou mal byť financovaný nákup čiernej techniky značky uvedenej v úverovej zmluve. Celková suma pôžičky bola dohodnutá na 576,15 € a žalovaná sa ju zaviazala splácať 15 splátkami po 38,41 €, pričom ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 39,48 %, priemerná hodnota RPMN činila 47,39 % ročne, RPMN tohto úveru predstavovala 39,48 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 136,39 €, termín konečnej splatnosti pôžičky bol určený na apríl 2012. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky pôvodného veriteľa.

Ako súd zistil z prehľadu splátok a úhrad, žalovaný vykonal len jednu úhradu dlhu a to dňa 24. 02. 2011, odvtedy už úver neplatil.

Preto bol žalovaný pôvodným veriteľom, listom zo dňa 23. 07. 2011, ktorý bol nazvaný ako „Predžalobná upomienka“, vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami k zmluve, a k tomu, aby celkovú istinu vo výške 553,10 € uhradil obratom do troch dní od doručenia upomienky na účet tam uvedený. Zásielka bola doručená žalovanému dňa 28. 07. 2011 v jeho bydlisku.

V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by žalovaný bol dlh žalobcovi v lehote uvedenej v zmluve alebo ku dňu vyhlásenia rozsudku zaplatil.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná iba čiastočne.

Bolo nepochybné, že pôvodný veriteľ so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a teda právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom, ako právnym nástupcom pôvodného veriteľa, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy.

V čase rozhodovania súdu platilo ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi účastníkmi sa otázky premlčania riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 101 je všeobecná premlčacia doba občianskoprávných nárokov trojročná.

Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Žaloba bola podaná 22. 07. 2014, preto je zrejmé, že sú premlčané všetky nároky žalobcu, ktoré sa stali zročnými pred 22. 07. 2011, vzhľadom na trojročnú premlčaciu dobu. Keďže podľa splátkového kalendára boli splátky zročné k 20-temu dňu v mesiaci je zrejmé, že je nepremlčaných len 9 posledných splátok dlhu, ktoré boli zročné v období od 20. 08. 2011 do 20. 04. 2012.

Pokiaľ predchodca žalobcu žiadal zaplatiť celý dlh, tak nekonal v súlade so zákonom, a to vzhľadom na to, že možnosť zosplatenia dlhu pre nezaplatenie zročných splátok nemal pôvodný žalobca so žalovaným dohodnutú v zmluve.

Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Pri spotrebiteľských zmluvách platí navyše ust. § 53 ods. 9 Obč. zák., podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Je zrejmé, že pôvodný veriteľ takýmto spôsobom nepostupoval, navyše vyzval žalovaného na zaplatenie zvyšku celého dlhu bez tohto, aby takýto postup mal oporu v zmluve, ktorú účastníci konania uzavreli. Preto súd dospel k presvedčeniu, že žalovaný sa nemohol dostať do omeškania s úhradou dlhu tak, ako konštatoval žalobca od 01. 08. 2011 ale v omeškaní bol s úhradou jednotlivých splátok vždy dňom, ktorý nasledoval po zročnosti tej, ktorej splátky. Túto skutočnosť súd vyjadril vo výrokovej časti tohto rozsudku, kde žalobcovi priznal, vzhľadom na premlčanie nároku podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. v spojení s ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., len nárok na 9 nepremlčaných splátok s tým, že úroky z omeškania priznal žalobcovi až od dňa, ktorý nasledoval po zročnosti tej, ktorej splátky.

Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobcovi bol priznaný úrok z omeškania, ktorý je o 8 % bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže táto v období omeškania žalovaného s úhradou tej, ktorej splátky, postupne klesala, vyjadrená je táto skutočnosť aj vo výrokovej časti rozsudku.

Pokiaľ žalobca požadoval priznať aj tzv. zmluvnú pokutu vo výške 71,59 %, tento nárok žalobcu bol nepreskúmateľný, nakoľko z prehľadu splátok a úhrad nebolo pre súd zrejmé, z ktorej splátky, v akej sadzbe, za koľko dní omeškania žalobca nárok na zmluvnú pokutu uplatňuje.

Súdu je tiež z jeho rozhodovacej činnosti známy rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/126/2014 zo dňa 15. 05. 2014, ktorým bola rovnako znejúca zmluvná podmienka ohľadne nároku na zmluvnú pokutu rovnakého veriteľa, teda obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda za neplatnú.

Vychádzajúc z ust. § 53a ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy,

ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Súd takýto nárok žalobcovi priznať nemohol. Žalobca je totiž právnym nástupcom pôvodného dodávateľa a bol povinný zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky, a teda aj uplatňovania nárokov z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Táto skutočnosť musí byť žalobcovi známa a ak nepostupoval v súlade s ust. § 53a ods. 1 Obč. zák., niesol riziko, že s uplatneným nárokom v spore neuspeje.

Vzhľadom na konštatované skutočnosti, súd vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Keďže ani jeden z účastníkov nebol v konaní plne úspešný, súd o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žiadny z nich proti tomu druhému nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.